

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.06.2008. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **Браниоци оптужених адвокати Горан Петронијевић и Мирјана Несторовић, Вељко Ђурђић, Татомир Лековић, Фолић Горан, Палибрк Драган,**
- **Нису приступили браниоци оптуженог Репановић Радојка, бранилац оптуженог Чукарић Слађана и бранилац оптуженог Петковић Зорана.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља за Репановића?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Адвокат Вељко Ђурђић.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: За колегу Бирмана се јавља адвокат Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фолић за Бирмана. Управо сам сад то хтела да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Игор Исаиловић ме синоћ звао и замолио да га мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем, али Ви у овом не бисте могли. Добро. Не бисте Ви могли да мењате, господине Ђурђићу, не бисте Ви могли данас. Добро. Репановићу да ли сте сагласни да Вас на данашњем главном претресу бране адвокати Горан Петронијевић и Мирјана Несторовић? Добро.

Оптуженог Репановић Радојка у наставку главног претреса браниће адвокати Горан Петронијевић и Мирјана Несторовић, уз његову сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптуженог Чукарић Слађана?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк, бранићу га ја данас.

На данашњем главном претресу уз његову сагласност браниће адвокат Палибрк Драган.

А оптуженог Петковић Зорана, јесте ли сагласни? Уз његову сагласност браниће адвокат Фолић.

Сведоци Мадих Славољуб је присутан.

Бериша Вјолца и Дашурије Гаши нису присутне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих хтела пре него што кренемо да нешто разјаснимо. Овим дописом тужилаштва предложена је да се саслуша Гаши Дашурије, позив је упућен Гаши Дашурије, међутим на самом позиву је извршена преправка, Дашурије Кучи а не Гаши, међутим прегледом свих оних списа и стоји да су то две различите особе и Дашурија Гаши и Дашурије Кучи, према томе Дашурија Кучи, њен отац је Весел Бериша, а Дашурије Гаши имамо исказ на енглеском, тако да су то апсолутно две различите особе од два различита оца рођене. Дакле, ми смо позвали Дашурије Гаши али није нам примила Гаши него је примила Кучи, и ја бих молила тужилаштво да нам се изјасни кога треба у ствари позвати. Ја мислим да би нам била неопходна Дашурија Кучи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Гаши код нас у предмету нису оштећени, једино ако је удата Гаши, а девојачко је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је, Дашурија Кучи је ћерка Весела Берише, али то је Дашурија Кучи. Па Вама не треба, али нама треба, а Дашурије Гаши? А на које околности, она није ни саслушана и ми имамо исказ на енеглеском. Укључите микрофон.

НАТАША КАНДИЋ: У оптужници тужилац предлаже управо у вези са сведоком Мухаремом Шаља, он се налази у кући где је и Дашурија Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми морамо да разјаснимо, да ли Ви остајете код Дашурије Гаши, јер видите, нама је преправљено, нама је извршена исправка на самом позиву. Где нам је тај позив, ево, исправка, прецртано и стоји Дашурије Кучи, а не Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А извините а ко је то прецртао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу Вам рећи, ево га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја то не могу да прочитам, то је у Сувој Реци. Дашурије Гаши прецртано Кучи. Сад ћу Вам рећи:

«Обраћам вам се у вези, то је мисија УНМИК, обраћам Вам се у вези са дописом од 08.маја 2008.године, којим се тражи уручење позива за саслушање заказано за 05.јуни, госпођи Дашурије Гаши, са пребивалиштем у улици Хајдин Бериша, Сува Река и Вјолци Бериши, са пребивалиштем Мовљане, Сува Река, у прилогу Вам шаљемо одговор Општинског суда у Сувој Реци од 27.маја 2008.године, са потписаном потврдом о уручењу писмена. Такође Вас обавештавамо да овим дописом горе наведени суд обавештава да тачно презиме госпођице Дашурије Гаши гласи Кучи».

Тако да, то нам је сад овако за данашњи главни претрес врло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево овако, ми смо предложили Дашурије Гаши и Ђуља Гаши, али ако хоћете оставите нам рок неки до следећег суђења или од десет дана да проверимо преко пуномоћника оштећених евентуално адресу или неко ново презиме ако постоји, ако је дошло до промене.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, врло чудна ситуација. Тужилац нешто предлаже а не зна шта предлаже и онда каже договорићемо се. Ја не знам с ким се он договара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте молим Вас, то је страшно, у првој реченици је то ружно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Или ће тужилац да предложи сведока и да каже на које околности га предлаже или пуномоћник оштећеног има право да предложи кога год хоће од сведока на околности које су обухваћене, али овај начин, ја не знам, ми ћемо се договорити, ко предлаже, шта, на које околности, то не може ни да се утврди и долазимо на оваке, ако има, има право, ја се слажем, има право тужилац, али мора да зна кога предлаже и на које околности. Да ли је то предлог тужилаштва или је предлог пуномоћника оштећеног, да расчистимо, и суд онда да одлучи, овако не знамо, пита пуномоћника оштећеног, пуномоћник оштећених каже једно, овај пита друго, па каже ајде да се договоримо за десет дана, мислим да није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, у оптужници стоји предлог да се Гаши Дашурије саслуша, стоји предлог, али у сваком случају, нама је неопходно и Дашурије Кучи да се саслуша, јер је ћерка Весела Берише, управо она је оштећена страна, и она би требала да буде саслушана, тако да је то апсолутно неопходно, али за Гаши Дашурије ми

имао сам исказ на енглеском језику у списима, она није саслушана од стране истражног судије. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Али ја сам обавестила да Дашурије Гаши и Ђуља Гаши неће да се појаве пред судом, то сам три пута рекла, да сам разговарла са њима, значи оне су предложене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Дашурија Гаши неће да се појави?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Дашурије Гаши неће да се појави?

НАТАША КАНДИЋ: Да, и Ђуљије Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Ви чујете шта ја Вама кажем. Ми смо је позвали, ми морамо да је позовемо. Јесте ли Ви пуномоћник Дашурије Гаши. Нисте, ја сам је позвала, али то је управо оно што Вам сад објашњавам, да је нама прецртано на позиву, значи оно што стоји Дашурије Гаши више не стоји, и уручено је Дашурије Кучи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Постоје две особе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две особе, то су две особе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Она их зна, две.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам ја Дашурије Кучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се не задржавамо око тога. Изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја предлажем да колега тужилац заједно са Вама или члановима већа утврди ко је особа и на које околности треба да се позове и сведочи, мислим да је то кључна ствар, немојмо да доводимо до тога да дође до заблуде у личности. То на том простору није случајно и није ретко, колега Палибрк и ја смо 2001., и 2002., године пред Међународним судом на Косову дошли до ситуације да је Међународни суд открио лажни идентитет два сведока, управо на овај начин, према томе молим Вас да то о томе водите рачуна, да сведоци који долазе овде имају идентитет тај а да се претходно тужилаштво изјасни прецизно и јасно на које околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, конкретно за Дашурије Гаши би било потребно да нам се изјасните на које околности је она позвана, не морате сада у овом моменту, можемо и касније. Добро.

Само да констатујемо да је приступио адв.Владица Васиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нисмо констатовали шта нам је приложио сведок Божидар Делић, па ћемо то овом приликом урадити.

Констатује се да су у спису приложене копије документа предате суду од стране сведока Божицара Делића, и то: анализа дејстава 549.моторизоване бригаде, на уништењу ШТС, у ширем реону Ретимља и деблокади комуникације Сува Река-Ораховац, од 30.03.'99.године, заповест команде 549.моторизоване бригаде, касарне Призрен од 23.03.1999.године, за уништење ШТС у ширем реону села Ретимље, деблокаду комуникације Сува Река-Ораховац и успостави контроле територије.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Мадих Славољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас позовите сведока.

Господине Мадиху добар дан?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мадих Славољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године, од оца?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: 16.августа 1972., од оца Божицара, у Пироту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је у Пироту, јел тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У Пироту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која адреса?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Улица Јеврејска 6/2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Полицајац, официр полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе, или неког Вашег блиског рођака изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у претходном поступку од стране истражног судије, 22.12.2005.године, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код исказа који сте дали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У свему, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У краћим цртама реците нам марта '99.године, где се налазите, у ком својству сте, опишите нам које послове сте обављали, дакле март '99?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Марта '99., био сам заменик командира друге чете Посебне јединице полиције 37.одреда ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Марта '99., налазио сам се на Косову са јединицом у својству заменика командира друге чете Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Из Пирота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пирота, добро. Где сте конкретно били?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Место боравка јединице било је у Ораховцу, у хотелу у Ораховцу, тамо смо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време марта?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да. Не, ја сам дошо као заменик командира 22., или 23.марта, пре тога сам био у Пироту, дошао сам са делом јединице, део јединице је већ био доле у хотелу у Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко Вам је био командир?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Командир је био Влада Потих, тренутно ради као официр у одељењу полиције у Полицијској управи у Пироту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте боравили у Ораховцу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У Ораховцу смо били смештени у хотелу, где је и раније боравила полиција, од почетка рата, пред сам почетак бомбардовања добили смо наређење да изместимо јединицу, део јединице је измештен у Орвину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула где?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У Орвину, фабрика вина Орвин, а део јединице смо изместили у оближњим зградама поред хотела, да не би настрадали у случају бомбардовања од НАТО пакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то преноси наређење?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Командант, па мени је конкретно то рекао командир чете, али све преко команданта одреда вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант одреда?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Командант одреда је био пуковник Радослав Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам дата посебна упутства како се треба понашати, дакле од момента објављивања непосредне ратне опасности, од објављивања ратног стања, да ли сте добили конкретно нека ближа упутства?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па то је једно од ближих упутстава, да изместимо људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред измештања, поред измештања?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па тад ништа нисмо, мислим, те вечери кад је бочело бомбардовање ми смо били у Ораховцу, цела јединица, и мислим да је била јединица из Лесковца заједно са нама у том истом хотелу, тада, те вечери ништа друго нисмо добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће вечери?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Следећег, мислим да је било ујутру, добили смо наређење да кренемо у правцу Зочишта, Зочишта, у правцу Суве Реке, значи иза Ораховца, Зочиште, Оптеруша у правцу Суве Реке, ту има неколико села између Ораховца и Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, који би то датум био, 24., или 25?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То би било, ако је почело бомбардовање 24., то је било 25., рано ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто Вас упућују у правцу Зочишта, Оптеруше, који имате конкретно задатак?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па задатак да изађемо из насељеног места, наравно из хотела, имамо задатак да држимо територију, да се боримо са припадницима УЧК. Ми смо имали оперативних података да су они на том подручју, на том потезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали које су ту бригаде биле на том подручју где сте Ви упућени?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Које бригаде, УЧК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли креће чета, вод, како то иде?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Кренула је чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетна друга чета?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па сад не знам колико смо бројали у то време али комплетна друга чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кренули сте кажете у раним јутарњим сатима?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У раним јутарњим сатима 25.марта, смо кренули до Зочишта, то је прво село, значи из правца Ораховца према Сувој Реци, ту смо, мислим да смо, по сећању мислим да смо били те ноћи ту, у том Зочишту, заузели смо позиције, на више места, тад нисмо имали чини ми се тих дејстава оружаних, следећег јутра смо кренули даље, следеће село је било Оптеруша, и ту смо већ имали дејство од стране УЧК према нама. То је био већ 26.март, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали губитака, тог 26?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Губитака нисмо имали, имали смо двојицу рањених колега, одмах ту при, одмах при силажењу према том селу Оптеруши, имали смо јако дејство и имали смо двојицу рањених колега, који су хитно пребачени на операцију у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад када сте дошли у Ораховац, коју униформу сте имали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У то време сећам се да смо носили такозвану НАТО униформу, зелену маскирну униформу, мислим да смо у тој униформи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оружја шта сте имали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Имао сам аутоматску пушку и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте се пребацили, како сте дошли до Ораховца, јесте ли ишли неким возилима или су били камиони или?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Имали смо наша службена возила, теренска возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Теренска возила, која су то била теренска возила, које марке?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Имали «110-ку» војни камион, једно или два, имали смо УАЗ-ове, имали смо и више лагани, имали смо један камион «Застава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе сте користили?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Имали смо и два «пуха» чини ми се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И два «пуха». А какве радио везе сте користили?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па користили смо ми командири смо, значи командир и заменик командира чете смо имали две везе, једну у смплексу, коју су имали и командири водова и командири одељења у оквиру чете, а ми смо имали и везе на семи дуплексу, такозвана командна веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тих дана та веза функционисала?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функционисала је?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви којим случајем били у контакту са командантом Митровићем, тих дана 25., 26.марта?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мислим да нисмо били у контакту, у ствари мислим да сам баш ја звао команданта када смо имали двојицу рањених, он је био у Призрену, чули смо се преко те командне везе и замолио сам да командант ургира у болницу, да имамо двојицу рањених и да ургира да спреме операционе столове, пошто смо имали једног тешко рањенога, а један је био мало лакше. Возач је отишао блиндираном ладом нивом, у правцу Призрена и касније су успешно оперисани. Тад сам имао тај разговор преко те командне везе, мислим баш са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте Ви звали команданта, што нисте са Вашим командиром о томе расправљали, Ви сте помоћник командира?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Заменик командира, ми смо били заједно са командиром, али ја сам био са тим људством где смо имали та два тешка рањена, а он је био изнад пута горе, ја сам био ближе селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који би то био датум кад сте Ви контактирали команданта и рекао Вам да је у Призрену?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То је други дан бомбардовања, значи 26.март.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то време по Вама било када сте Ви звали Митровића, пре подне, подне?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То је пре подне, пре подне било, сад тачно, мислим 11, 12 сати да је било али то је оквир, само што смо били кренули и ја сам се спустио са делом јединице ближе селу, имали смо то дејство, имали смо двојицу рањених и ја сам одмах звао команданта, пошто знам да је био у Призрену да ургира што је и одрађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време су настрадали, односно рањени били Ваши припадници чете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како Вам он то јавља, како је организовао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Командант је рекао само да је све у реду, ја сам звао и после тога, или је се командант јавио или сам ја поново звао да питам како су, каже да је све у реду, оперисани су, за сада су добро, то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову та двојица рањених?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Ћирић, овај, Ђорђевић Горан, а други Ицић Бојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су они сада?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Ђорђевић Горан је припадник саобраћајне полиције у Полицијској управи у Пироту, а Ицић Бојан је припадник граничне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како се тај дан завршио 26?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: 26., мислим, нисам сигуран, али мислим да смо остали у блокади, пошто смо имали та дејства, да смо остали у блокади, широј блокади тог села Оптеруше, а да смо следећи дан ушли у то село и наставили даље, мислим да смо остали у блокади, широј блокади тог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да се видите тих дана са командантом Митровићем?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели први пут, од тих дејстава?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: После тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Заиста знам да смо тог дана, па смо преспавали, не знам заиста када сам га видео, имали смо после следеће село Самодраже или Студенчане, и ту смо били, па смо кренули даље, према неким другим, Добродељане, не знам како се звало село, и мислим да тих дана нисам видео команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад га први пут видите након свих тих завршених дејстава, не мислим тачно у датуму да кажете, али да ли сте га видели марта, априла?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па видели смо се, то је било крајем марта вероватно смо се видели након почетка бомбардовања пет, шест дана после тога, вероватно на терену, сад не памтим баш и имали смо колегијуме пре почетка сваке акције или је ишо командир или командир и заменик командира чете, тако да ја нисам баш био присутан на свим састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао тад кад сте га Ви видели, како је био обучен, како је био потшишан, коју униформу је носио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Командант је увек био уредан, као старешина, увек је био обријан, мислим да је носио зелену НАТО униформу, али заиста не могу сад да сам сигуран, мислим да је носио зелену онако, оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави шта је имао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па или је био без капе или са капом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте га Ви видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога. Да ли је носио чинове?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носио је чинове?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесте, носио је увек чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, тад кад сте Ви кренули у те борбене активности, да ли Ви знате где је, где се налазио командант Митровић, осим то што Вам је рекао да је у Призрену кад сте га звали, ради збрињавања ових рањеника, да ли сте знали где је он, на ком потезу

се он налази, која је његова била обавеза, да ли то знате, с којим јединицама је био?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па не знам, ми смо слушали на везу кад тако има да кажем не дај боже тако неки случај, као што је било рањавање, али командант се нама не јавља, командант само нас обиђе од једном, да кажем да увеже јединицу, он је пратио и заиста је то добро радио, да је пратио свака од јединица, одреда, значи ми смо били пет чете у 37.одреду, знао је увек која јединица где се налази и издавао је наређење увек преко станице, сем када нам држи колегијум, обично увече или ујутру пре почетка сваке акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које возило је користио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Возило у то време, мислим да је био бели цип, бели цип мислим да је био, ми смо имали пајера, командант је користио јаче возило, сад, нисан, нисан, бело возило, а ми командири чета смо имали бела пајеро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците колико је удаљено Зочиште од Суве Реке?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Зочиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Зочиште после, значи у правцу Суве Реке је Самодража, е сад, Студенчане, па после има још неколико села, па тек онда је Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви морате да прођете кроз Суву Реку када идете према Зочишту или не, како сте Ви прошли?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па прво је Зочиште, од Ораховца је прво село Зочиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво село је Зочиште?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате сазнање везано за бомбардовање касарне, односно да је бомбардован, да су била дејства на зграду МУП-а у оквиру војне касарне?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе, кад сте чули?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па рекли су да су, чули смо да су, да је први дан бомбардована касарна у Призрену и да је том приликом страдао један наш колега из Ниша који је радио у, да кажем у позадини при одреду, Бараћ, тад је страдао од те ракете или бомба, не знам. Знамо за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто ближе о томе како је он збринут, на који начин?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Заиста не знам, ми смо били овамо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је у то време, када сте Ви имали ове борбене активности било неких пљачкања имовине, да је било паљења кућа, да ли Вам је нешто познато везано за то?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па било је, било је, само је питање од кога је било, пошто смо у време, мислим баш у време НАТО бомбардовања, да смо често мењали поједине, траке смо носили у боји на нараменицама, да би се разликовали од, евентуално од тих банди које су се преоблачиле у полицијску униформу. И сваког јутра смо добијали наређење које траке да ставимо за тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште имали неко упутство како поступити са цивилима у тим ратним условима?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па имали смо генерално упутство, а ишли смо од случаја до случаја, то су у већини случајева, и у ствари ови које је мени познато и где смо ми, наша чета, наша јединица наилазила на збегове спровели смо их само даље у позадину где су и остали цивили, да кажем, ако је у близини насељеног места као што је Ораховац, само смо их пропратили до тамо и обезбедили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ако сте наилазили на збегове?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па када смо ишли са јединицом од села на село, никад нисмо затицали у селима цивиле, сви ти цивили су већ пре нас, значи услед дејстава, много раније, мислим, на удаљености кад смо били од тог села они су већ били изашли из села и направили збегове по шумама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно, или је то неко организовао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, вероватно су их организовали УЧК, ако су, пошто смо имали дејства из тих села, вероватно су их они организовали, и ту их оставили а ови побегли да кажем од дејства на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто везано за масовно страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То сам тек сазнао кад је, из новина да кажем, кад је отворен овај процес, пре тога никад нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ништа о томе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте из новина сазнали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, шта сте сазнали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па сазнао сам конкретно то да су цивили побијени у Сувој Реци масовно и да је за то оптужен командант Митровић и још окривљених, не знам, за остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Мадићу, да ли је и војска тада са Вама када сте кренули према Зочишту, Оптеруши и даље?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Била су два возила и део људства из Војске Југославије, војске мислим да је био један вод, мислим, по сећању да је био један вод, била је једна Пагаруша, у ствари прага је била и оклопни транспортер мислим да је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је њима наређивао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Био је њихов старешина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Био је њихов старешина?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како су функционисали, Ви сте били заменик командира чете, јел тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је то функционисало, Ви сте ту, Ваш командант, односно командир чете и овај командир ове војске, како је то функционисало међусобно?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У конкретном случају ту кад сам имао ту двојицу, мислим кад је била војска са та два возила они су имали свог командира, мислим да је чак био и пироћанац, мајор по чину, он је наређивао војсци ми нисмо, значи кад смо имали та дејства, тад изнад тог села Оптеруша, баш сам радио везом тражио, пошто је мој командир чете био горе са њима, а ја сам био са делом људства као што сам већ мало пре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него, да ли је тај мајор наређивао и вама, Вашем командиру?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Потпуно самостално?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да. Кад год смо имали та јача дејства од стране УЧК они су, баш тада су и отворили ватру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које возило је користио Ваш командир чете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Командир чете је користио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да оде на командно место код Митровића за неке друге потребе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Белог пајера смо имали, пајеро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Белог пајера?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли сте имали ландровере плаве?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Пухове смо имали, моја чета је имала два пуха.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Два пуха. Ко је то користио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Или кад одем ја или кад оду по храну или кад треба да се превезе негде људство, то смо ми користили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Аха, пухови?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Ландровери.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И само још једно питање, шта Вам каже Митровић, нисам схватио кад га Ви зовете везано за ту двојицу рањених, шта Вам каже Митровић, где је?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Рекао је да је у Призрену, и да ће он да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекао је да је у Призрену на отвореној вези, он каже ја сам у Призрену?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Добро, рекао је позивни знак, али се не сећам који је био позивни знак, ми смо били, ја сам био на пример «Чегар 20/1», командант Митровић је био позивни «Чегар 1», ми смо тако и комуницирали по позивном знаку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро то.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: И он је реко по тим позивним знацима да је у Призрену, али по позивном знаку, није рекао ја сам у Призрену, али сад се не сећам који је позивни знак за Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то Вас питам?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Као што сада имао ми у Пироту позивни знак преко везе, кажем «Миџор», то је позивни знак за. Заборавио сам који је позивни знак Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче? Немате питања.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико сам ја разумео, два пута је разговарао тада пре подне, каже пре подне с Призреном, је ли добио, да ли је разговарао два пута са Митровићем поводом рањавања?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Два пута, једном кад.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е ово други пут, шта је рекао други пут?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Други пут је рекао командант, колико се сећам да су људи рањени збринуте и да су већ на операционом столу и да ће највероватније да буде све у реду, јер један је био баш теже рањен.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јер рекао да је он ишао у болницу да се распитује о томе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То не причамо преко везе, није.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Можда је ишао у болницу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли он Вас звао други пут?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То се не сећам да ли сам ја команданта звао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је, колико је било, које време је било други пут?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Вероватно негде у поподневним сатима, заиста се не сећам баш, знам да смо проверили да смо се чули преко везе како су нам људи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, на питање судије Крстајића сте рекли да је био у Призрену и око тог позивног знака. А ово други пут, да ли је онда исто рекао да је у Призрену или да није, то кад сте се други пут чули, када је рекао да су смештени и да су оперисани и да ће бити у реду, шта је рекао где се налази, је ли рекао где се налази?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Није рекао где се налази.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Други пут није?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Вероватно је, или командант проверио лично или је послао некога из.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, први пут, рекли сте судији Крстајићу, да је први пут сте се по вашим позивним знацима разумели да је он у Призрену, јел тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А други пут, је ли било исто тако о томе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Други пут чули смо се преко везе, али не сећам се искрено да ли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте у овој опрецији, ишли сте са војском, да ли сте ишли са војском?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Конкретно тада? Војска реко сам да је била са делом људства, сећам се један вод да је био и та два возила.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, рекли сте нам да када бисте улазили у села, не само значи Зочиште да су била празна, да ли је?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било обичаја да војска пре тога гранатира село?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па конкретно ту где смо били у Оптеруши, нико није пуцао, јер смо мислили исто да је празно, као што је било празно претходно село Зочиште, мислили смо исто да је село било празно, није нико гранатирао, ја сам пошо са делом људства према селу, а мислим да је и део војске пошао, једно одељење мислим да је се одвојило од војске, та возила која су била, која сам поменуо мало пре су остала на главном путу, асфалтном путу изнад села и нико није пуцао на доле, апсолутно, јер смо мислили да је празно. Међутим кад смо се приближили селу отворили су ватру на нас, ми смо се једва извукли, ови из војске нису смели одозго са тог главног пута асфалтног да пуцају док смо ми доле, тек када смо се ми извукли из тих винограда, значи који су били, који су делили од тог главног пута до Оптеруше били су виногради, кад смо се извукли тек из тих винограда онда су из војске дејствовали према селу, али су дејствовали да кажем напамет, јер нису могли да се уоче ови који су дејствовали на нас. А видело се да је село празно.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли, пре него што је почела та читава акција, јесте ли Ви добили нека упутства за поступање, на пример, ако нађете шта да радите са цивилима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је госпођо Кандић?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, и ја сам мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питани сте, немојте понављати?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А реците ми, јесте ли виђали неке колоне исељавања, јел било исељавања из Ораховца?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Противим се овако постављеном питању да ли је било исељавања из Ораховца, исељавање се зна шта значи тај термин,

а сведок нам је рекао шта је било са цивилима, према томе правилно да се постављају питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам и те како добро термин употребила, али могу другачије да га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прилике да видите неке колоне, рецимо Албанаца?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Исељавање значи напуштање места боравка трајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике, дакле да видите колону Албанаца да напуштају град, да одлазе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, имали смо прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте прилике. Кад сте Ви први пут то видели, Ви сте дошли 22., 23., јел тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: 22.марта или 23.марта сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када сте први пут видели те колоне?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У току бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току бомбардовања је?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У току бомбардовања, мислим да сам баш видео код Суве Реке, село испред Суве Реке и то кад их је, тад је, сад не могу да се сетим како се зове село, били су баш на асфалтном путу, колона избеглица је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, јесте ли питали због чега, јел, уопште сте коментарисали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, ми смо само прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте прошли?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, само смо прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није питао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па сами су избегли нико их, да кажемо ту та два, три села која су била у близини Суве Реке, и одакле су они, Пориша, ево сад сам се сетио, село Пориша се зове, нико није од нас ни био тамо, сто посто.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте добијали неке инструкције да ви упућујете Албанце да иду за Албанију?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, нисмо добијали такво, ми смо само добили, не да кажем упутство, него наређење да кад год приметимо цивиле, да их упутимо у први ближи град, значи у зависности где смо се налазили са јединицом, сад граница.

НАТАША КАНДИЋ: Извините не разумем, како да их упутите у први град?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па у правцу ближег града, после су се они даље организовали, да ли аутобусима, да ли тракторима, је ли смо их, доста њих на тракторима, возилима приватним су ишли у колоне.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви имате упутство да их упутите у град?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Ако не да их упутимо, понекад су и обезбеђивани, од моје чете никад нису обезбеђивани.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, а зашто да иду у град, то нам мало објасните?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па ја не знам зашто су их, никад нисам улазио у то, како зашто, ваљда се тамо осећају безбедније када смо ми на терену по селима, ми никад нисмо да кажем, њих, ушли и затекли у било које село, увек су већ били раније изашли из тог села.

НАТАША КАНДИЋ: Јел у тим случајевима које помињете, јел војска ишла пре вас?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А због чега су Албанци из Ораховца одлазили?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, молим Вас, питање, да ли зна да ли су Албанци, и у ком периоду и када.

НАТАША КАНДИЋ: Опште је позната чињеница, говорим о периоду за НАТО бомбардовање, то је позната чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, то је сада, то је сада реч о Ораховцу. У реду, одговорите на питање, да ли Ви знате да су одлазили из Ораховца, пошто сте тамо били стационирани?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У Ораховцу, почетак бомбардовања у Ораховцу уопште нико од Албанских цивила није изашао, ја сам сигуран у то, јер ми смо узели тај правац према Сувој Реци и нико из Ораховца од Албанских цивила није изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А касније?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: За касније не знам, јер ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније, кад касније мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па касније, каже почетком НАТО бомбардовања, ја питам а касније, током?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили након обављених борбених активности да ли сте имали прилике да видите да су напустили или да сте чули да су напустили Ораховац, дакле, кад сте се вратили након обављеног задатака?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па вероватно је било избеглих, али ми смо били стално на терену, да кажем ван базе, била нам је у Ораховцу

база, а после смо чак и премештени са базом, нисмо се ни враћали у Ораховац уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се враћали, него сте имали другу базу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, враћали су се само ови из позадине, позадинци у нашој чети да узму опрему, храну било шта, ми смо били на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У Ораховцу тамо су расправљали да кажем, тако смо их звали, матични полицајци.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали упутства за ангажовање Албанаца за копање ровова?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А реците ми, а да ли је било неких масовних убистава у Ораховцу, у граду или ту у селима, да ли је било НАТО бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било масовних убистава, где?

НАТАША КАНДИЋ: Па на том подручју Ораховац, Целине, питам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, немојте тако уопштено постављати питања. Одбија се одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Одбија се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се наравно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били у Ораховцу када је убијена породица Шарк?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Заиста ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете полицајца Слађана Чукарића из?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, никад чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада чули, или сте имали, јел Ваше чете командир овај Божић, да ли је подносио неке извештаје о догађањима? Командир чете, друге чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није Божић, он је Потих, Влада Потих?

НАТАША КАНДИЋ: А Потих, добро извињавам се.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Подносио је извештаје команданту.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, чули смо Божић. Молим?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Извештаје је подносио команданту одреда.

НАТАША КАНДИЋ: Команданту одреда, јел?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А како Ви то знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па зато што сам ја подносио као заменик исто када је био одсутан командир чете, или смо.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте Ви као његов заменик учествовали или били позивани на неке састанке пре ове операције за ослобађање комуникације ради упознавања са понашањем, поступањем, упутствима?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесам, јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Реко сам, мало пре чини ми се, да смо позивани заједно командири и заменици, а понекад само командири, а ми заменици у одсуству командира.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, у вези са овом операцијом?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Конкретно тад, почетак бомбардовања? Заиста се не сећам, можда смо били заједно те ноћи када смо изместили људство, можда смо били заједно те ноћи на колегијуму код команданта, заиста се не сећам да потврдим тачно, мислим да смо били заједно зато што је почетак бомбардовања да кажем, и врло озбиљна ситуација.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате нешто о формирању наредби за поступање са ратним заробљеницима, сабирним центрима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште за сабирне центре?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Док сам био на Косову никад нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, одбрана питања да ли имате?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само ово, извештај овај, након операције у којој форми се сачињавао извештај?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Баш тако гласи извештај, извештај и сад се обухвата период ангажовања и где смо били ангажовани.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Писмена, у писменој форми?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Претпостављам да је то на нивоу чете се прави извештај?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да на нивоу чете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли су командири водова састављали писмене извештаје, или само усмене?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Командири водова?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мислим да су састављали понекад и писмено али испред команданта одреда је извештај ишао испред чете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а реците ми у колико примерака јел знате, пошто сте били заменик, се правио извештај чете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Вероватно, колико се сећам у два или три.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У два или три, добро. А један је ишао команданту, јел тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Други је остајао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Код нас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А трећи ако је постојао јел знате шта је са њим, коме је он упућен?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па не, ако је ишао један код команданта, ми смо правили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, ко је био надлежан за вођење те папирологије да кажем?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па дежурни је био евидентичар при чети.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Евидентичар такозвани.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Четни евидентичар?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Четни евидентичар.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где се држала та документација?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Документација је била код њега.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Код њега?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел Вам познато где се сад налази та документација?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Није ми познато, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим на документацију чете Ваше?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мислим да је то уништено још одмах после рата.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: После рата, где?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Молим?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где, где?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па не знам где.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате где.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Вероватно кад сам ја питао, чини ми се да су долазиле депеше из МУП-а да достављамо документацију, јер ми смо доставили документацију увек у команду одреда, а овај четни евидентичар је то уништио, ја кад сам га питао да доставимо, каже ја сам све доставио у команду одреда.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли би могло само да се сведоку покажу фотографије број 6 и велика фотографија возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили. Док пронађемо фотографију само да питам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само изволите судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили у Суву Реку тих дана?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте навраћали уопште?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погледајте ту фотографију и реците само да ли је то пуковник Митровић по Вашем сећању из тог периода?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесте, само не знам ко је повређени колега.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли њега да препознате, то је било друго питање?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, повређеног колегу не, не знам. Ако није, не знам, не знам, нисам сигуран. Ово је командант Митровић, јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је он управо тако изгледао како сте?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, увек је био обријан, уредан, овако.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је фризура његова била таква или слична?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесте, сто посто, увек је тако био.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли га икад видели кратко ошишаног на јединицу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Кратко?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Никад га нисам видео, увек је био овако, ту као сад ја на пример уредно потпшишан, а одозго увек је имао овако мало дужу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи као Ви потшишани, како сте Ви потшишани?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Ево овако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: На јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На јединицу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте видели на јединицу у том делу или како?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У том делу, одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу, у делу зулуфа да кажем, ту?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, да, а одозго увек је био овако, као сад што има фризуру, никад краће га нисам видео.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли ону другу фотографију возила?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, то је то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Препознајете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, да, то је то возило, нисан чини ми се, јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте рекосте били у Ораховцу, нисте били у Призрену?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Онда немам других питања, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, питања даље, да ли има још неко питања. Оптужени да ли имате питања изволите? Оптужени Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан господине.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Добар дан господине команданте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да разјаснимо једно питање на почетку, које је поставио господин судија Крстајић, око тајних назива места и других приликом разговора и данас у мирнодобским приликама. Рекли сте СУП Пирот како се преко радио везе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: «Миџор».

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: «Миџор»?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Шта Вам значи «Нишава»?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: «Нишава» је Ниш.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: «Радан»?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: «Радан» је Крушевац ваљда, или Куршумлија, не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Шта Вам значи «Шара»?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То су позивни знаци за градове.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам ја тада када сам Вас звао рекао да сам у Призрен или да сам у «Шари»?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У «Шари», да, е то је био за Призрен, јесте, сад сам се сетио, по позивном знаку смо се јављали увек, никад нисмо по.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Још једно питање да разјаснимо, да ли је командир чете Потих, теже рањен, и са данашњим последицама у Ораховцу '98?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад су били блокирани па смо деблокирали град?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је он често био одсутан из јединице?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Он је био после рањавања, тад ја у то време нисам био доле у Ораховцу, нисам био ангажован, он је после рањавања, тежег рањавања пребачен у болницу, вратио се.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, него да скратимо, долази у јединицу па опет се враћа и тако даље, често је био одсутан из јединице?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па био је, увек сам га мењао кад је био одсутан, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А, када смо га ослободили због болести, и од када сте Ви постали командир чете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Кад сам ја постао командир чете?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Постао сам после рата, марта 2000., моје је било прво ангажовање као командира чете у Бујановцу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, зато сам ја предложио оно кад је било, господина Марића, мислећи да је он био командир чете, имајући у обзир све ове елементе да је Потих стално био.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, био је због тежег рањавања, па се вратио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И стално је био на боловању, тако да си га ти врло често мењао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, мог неискуства, и Ви сте онда од њега затражили у почетку да буде он и био је и доста одсутан због тог тежег рањавања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро. На ком радном месту Ви данас радите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Радим на радном месту начелник Полицијске управе Пирот.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Начелник Полицијске управе Пирот, то је начелник СУП-а?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Начелник СУП-а, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Некада, претходни назив?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли за то радно време, радно место требају високе државне службене безбедносне провере од БИЕ па тако редом, од када сте засновали радни однос па до дана постављења?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мислим да треба.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Командир прве чете, пошто сте сада у току, Министарство, ја сам мало одсутан, Мишковић Саша, шта је он данас?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Он је начелник Одељења полиције СУП-а Ниш.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је исто високо?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Високо радно место с обзиром на величину града.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви, Потих и Потих је официр на високо место?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, Потих је официр Одељења полиције.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Командир четврте чете Лесковац је био начелник СУП-а?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Начелник СУП-а такође, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Командир пете чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, јел то Стојковић?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Стојковић, да, начелник СУП-а Лесковац.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Командир пете чете, Срђан?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Срђан је сад у Врању, начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илић?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Илић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите име и презиме.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Начелник службе за сузбијање криминалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сикетић, командир треће чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Сикетић?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Он је тренутно командир чини ми се у Крушевцу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Крушевцу. Значи то је на данашњи дан отприлике, тако и ја имам?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У међувремену било шта кад би служба сазнала, а нас служба прати 24 сата, да имате нека учешћа у било ком понашању, а да не говорим о ратним злочинима, да ли би данас ти људи на тим местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, ја сам Вам дозволила, ја видим у ком правцу иду питања. Апсолутно је небитно сад ово што постављате.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Невитно је, невитно је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер да би се учинио овај злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знамо, ми видимо сви на којим су функцијама.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Могли би да буду умешани и ти људи са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви да нам тумачите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, онда ћу следеће питање. Чете знамо бројну структуру, водови и тако даље, да ли Вам је познато колико сам ја имао људи у команди одреда. Ја као командант и?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па имали сте задужене, био је и Бараћ, после је био заменик команданта Грујић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, бројчано то је до десет људи, та формација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, па Ви сте сад одговорили?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па ту је отприлике, има евидентичара два, има возача, имао је задуженог за набављање хране, евидентичар исто, било је око десетак људи, сад тачан број.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да будем прецизнији, да ли ја имам 40-50 људи на располагању, ја као командант?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: У позадини или?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, у команди да ли ја имам на располагању 40-50 људи?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко Вам је реко да у команди 40-50 људи?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није спомињао 40, 50 људи.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Зато што у оптужници пише да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пише тако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Са 40 до 50 људи сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се не спомиње команда, немојте тако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи да би.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац оптуженог Митровића, питање је потпуно било смисаоно судија, само бојим се да нисте разумели најбоље. У оптужници стоји да је било 40, 50 војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не да је у команди било 40, 50.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Под условом да је то Митровић, па откуд му онда 50 војника, ако су сви на фронту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, то није питање за сведока, то је друго питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па то он пита, то он пита?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја питам да ли ја имам 40 до 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питали сте за команду.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Којих је то 40, 50 војника тамо ако није.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Следеће питање значи, ово док разјаснимо што је спорно. Да ли ја имам 40 до 50 људи мимо чета, са којима Ви командујете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала, да бих ја имао те људе, ја бих морао да узмем из неке чете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам из Ваше чете узео?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су други командири чета овде рекли да ли сам узео или нисам, то смо већ разјаснили. Ја само да појаснимо рањене. Кад сам год био у прилици обишао сам рањене, Ваш човек који је рањен скидане му ноге, обишо сам га после сат времена, обавио разговор с њим у болници и са лекарима, ја мислим да тај полицајац ради у дежурној служби на протезама које смо ми купили. Да ли има такав у Пироту са протезама?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Има, али пензионисан је баш због тих повреда.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам обавио разговор с њим а он човек није знао да су му ампутиране ноге, кад сам год мого ја сам, јер сам имао радио везу са хирургијом, лекарима из војне болнице Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не морате то објашњавати, апсолутно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је то, значи да сам увек решавао проблеме, ово што он каже. Ја да Вас подсетим господине Мадићу, од Добродељана. Ви сте били изнад брда, дан, два и трпели сте ватру, јесте ли пешице, а ја с Вама отишли до Пагаруше?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, питање, питање које је шта, Ви сте ишли пешице, он је ишо овако, шта, које је питање, која је сврха питања?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли смо се тада видели, у Пагаруши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То би било.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мислим да смо се, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда знате, како то одговарате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, па можда шест, седам дана после тога, јер колико нам је требало до тог села Добродељана. И ту смо, ево сад ме је командант потсетио имали смо и ту дејство и ту мислим да су крушевљани били рањени.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то је питање које сам ја записао овде, 26., који је то датум по Вашем сећању?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: По мом сећању можда је било, значи док смо прошли Зочиште, Оптеруше, Студенчане, Самодраже, следеће село, али сад не знам које, Студенчане, Самодража, а лево је горе Добродељане, то нека је, не знам пет дана, шест, не знам стварно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А Сикетић каже да је то било 26?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: 26?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: 26., није било сто посто.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то сви ми кажемо сто посто, али он каже да је био.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Сто посто није било, јер 26., сам имао та два рањена, и реко сам мало пре, задржали смо се или те ноћи у блокади тог села Оптеруша, а следеће ноћи, следећег јутра смо кренули даље, Самодраже или Студенчане, реко сам да нисам сигуран. И знам и ту да смо преспавали испред тог села на путу једном поред камења, имали смо исто дејство из тог, истог.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Још једно питање, да ли је Вама умножио и ако је био у прилици да ли Вас је упознао командир чете

Потић са једном књижицом поступање бораца, Хуманитарно право и тако даље, да ли сте се упознали са тако неким актом?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Упознати смо, да, а и увек смо били да кажем, колегијумима кад смо увек нам је скретана пажња на поштовање свих тих акта.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања, то би било то, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли има још питања? Нема више нико. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25., је кренула акција, дошли сте до, ако сам добро разумео Оптеруше?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мислим да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зочиште?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Зочиште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зочиште, а сутрадан ујутру сте кренули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптеруша.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Према Оптеруши, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, кад сте кренули у?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Увек крећемо ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то ујутру?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па вероватно након свитања, након припрема јединице и кренули смо. Шест, седам, осам ујутру не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте прецизни?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Шест, седам, осам ујутру, конкретан тог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико су далеко Зочиште и Оптеруша?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: То је, Оптеруша је да кажем село преко брда је Оптеруша, иза Зочишта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико треба времена да се дође до тог села?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Мислите путем или преко брда?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сте Ви ишли?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Преко брда смо ишли, један део јединице преко брда, један део јединице путем, главним путем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико Вам је времена требало да кренете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па можда 15 минута, а можда и више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад Вас питам, ако Вам је требало 15 минута, како то да кренете ујутру у шест, седам, осам, а да Вам рањени буду у пола дванаест?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па зато што, када идемо у акцију не трчимо, него идемо онако како треба да идемо у борбеном, па ваљда зна се како се иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сам Вас питао колико Вам треба, нисам рекао да ли сте трчали, него, јесте ли обзиром да није било дејстава.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сишли у село, рекли сте, све је то било у реду.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Нисмо сишли у село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас питам како сте дошли, кренули ујутру а стигли у пола дванаест?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не, не, нисам рекао да смо стигли тог дана истог у Оптерушу, рекао сам следеће, да је 15 минута хода до тог села, нисам рекао да смо стигли за 15 минута, један део јединице је остао на главном путу, а један део јединице је кренуо према селу, јер то село је па једно 200 метара од тог главног пута наниже, један део јединице је кренуо према селу, један део јединице је остао у блокадин, на асфалтном путу и на брду које дели Зочиште и Оптерушу, и нисмо тек тако брзо сишли, и мислили смо да ћемо да прођемо све, ово је празно село, али кад смо већ дошли до, нисмо ни стигли до првих кућа, још смо били у тим виноградима, који се налазе између тог главног асфалтног пута и тог села Оптеруше, имали смо јако дејство, тако да смо, да су нас једва извукли ови из војске са оклопним транспортером смо извукли један део људства, услед јаког дејства УЧК нисмо се тек тако могли извући и у том повлачењу су рањена ова двојица колега, у тим виноградима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па нисте тако рекли.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да тако сам реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На почетку нисте рекли да су они рањени у повлачењу, него напротив да су рањени кад сте силазили у село?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Нисам ни, није тако. Ја сам рекао да су рањени, али нисам рекао, ево сад сам рекао конкретно како су рањени, нисам рекао мало пре. Рањени су рекао сам мало пре у виноградима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: И то је то. И колега возач је ушао блиндираном «ладом нивом», обојицу их натоварио у блиндирану «ладу ниву» и том приликом знам да је добио три или четри хица из снајперске пушке директно у шофер шајбну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако нашироко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И превезао их где?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Превезао их је директно за Призрен, пошто сам рекао, као што сам рекао мало пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А којим путем?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Преко Ораховца. Значи испред смо имали дејства, није могао да иде тим путем према Сувој Реци него се вратио у Ораховац, па онда доле она раскрсница, Зрзе она раскрсница доле и Призрен, само не знам доле она раскрсница како се зваше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте Ви звали Митровића, јел су они већ били у Призрену или су били на путу или су, кад сте звали Митровића?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Ја сам звао одмах када су они натоварени у ту «ладу ниву», одмах тад сам звао, да то буде што пре спремљено да би преживели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мора да појасним ову ситуацију јер и данас ако бисте ишли пешице од Зочишта до Оптеруше, не бисте стигли за 15 минута, а у ратном стању ту територију је држала ове три бригаде о којима је јуче Делић говорио. Ја сам ишао из правца југа Суве Реке, а они су ишли из правца севера, у средини тих 15 километара, 20 од Ораховца до Суве Реке је непријатељ са три бригаде. Ми нисмо то могли да пређемо са све ово за три дана, а не за, тако да је јасна ситуација зашто смо од Зочишта до Оптеруше ишли можда и цео дан, а не пар, тужилац хоће да стигне за 15 минута молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам ја то рекао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па немојте молим Вас тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Господине Мадићу да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове доласка?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Па путне трошкове из Пирота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нашем извештају 2.100,00 динара за карту, да ли то покривате трошкове Ваше?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Да.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове превоза у износу од 2.100,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. За исхрану је ли Вам треба, ево сугеришу ми чланови већа?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сам мало овако.

Плус трошкове за исхрану у износу од 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ МАДИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице већа, само имао би да поставим опт.Митровићу три питања кратка и кратка одговора, а у вези ових што смо добили заповести заједничке команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви да прокоментаришете?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ја да му поставим питања, а не да коментарише. Он може да коментарише ако хоће да коментарише, немам ништа против ја. Ја сам хтео питања да постављам, шта ће да коментарише оптужени ја не знам.

Господине Митровићу Ви сте добили ко и ми ову заповест заједничке команде од 23.03.'99. године, моје је питање да ли сте Ви поступали у вези ове акције по тој заповести и да ли сте је добили?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја ову заповест нисам добио. Ово није моја заповест.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас од кога сте Ви добили заповест, мислим писмено?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да смо два дана говорили овде, два генерала су говорила, два експерта, ја сам добио од својих старешина заповест, теоретски слично овоме, па и много краће јер војска је опширнија.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, само ми реците, не, не, не треба даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког старешине?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Од кога сте, где сте?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Определио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се определили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Генерал Лукић или генерал Обрад, или Мијатовић.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па је ли то штаб МУП-а у Приштини?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је штаб полиције, моје полиције.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Штаб МУП-а у Приштини се зове. Добро хвала. Само ми реците сад следеће, немојте даље ме не интересује, интересује ме даље да ли су они разрадили које јединице ће учествовати и на којим правцима дејствовања?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад сам добио ту заповест, не ову него ту од мојег старешине, полицијску, тамо пише које снаге, који правци, а онда као додатак ње сам добио карту, цртану од истог човека. Претпостављам да је то добар неки војник цртао, али су распоред полиције, одреди, Новосадски – Ораховац, уцртано му је тачно где је правци где му која чета иде. Мој одред, Нишки тачно ми је уцртана на левом крилу Нишка чета, као што сам ја нацртао на оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили да сте те карте добили у?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тамо, у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У заједничкој команди, у заједничкој команди, Ви сте прецизирали у здруженој команди?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево ја да опишем ту просторију где је то било, то је било у Призрену доле испод неколико нивоа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте описали испод нивоа то је хотел био, је ли тако?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да. Лево у неким просторијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад о томе.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Детаљ само, али само да Вам детаљ појасним.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Нека објасни да су одвојено били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Није објаснио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Одвојено су били неким параванима, неке тако просторије али кроз неки ходник, лавиринт се пролазило, војне старешине, Делић је отишао код њих, десно на истом том нивоу сад овако некако као тамо нека друга сала, полицијски старешина, ја сам

отишао код мојих старешина. Делић је узео ово код његових старешина, ја то не знам први пут сам сада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад сте нам рекли.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја сам узео сасвим друге папире много мањег обима конкретније од мојих ових старешина које сам споменуо и карту где ми је уцртано Нишка чета, ширину њеног дејства, Крушевачка чета комуникацију, Врањанска чета северно тамо Миџор и онај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ове две чете су зацртане правац ово где су били, ја нисам њих могао да поставим рецимо у Крушу, јер је ту штаб уцртао Новосадски одред и неку његову прецизно тачно коју чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно. Дакле Ви и Делић, Ви нисте у истој просторији када примате задатке, кодиране карте, него сте Ви у различим али у истој згради сте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту али су моје старешине одвојене, његове одвојене. Ја примам од мојих, он од његових.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само још једно питање кратко, ми немамо Вашу заповест по којој сте радили?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим да то буде једном заувек свима нама јасно, стварно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Митровићу ми немамо Вашу заповест по којој сте радили, али овде у Делићевој пише да је учествовала 5.чета ПЈП Призрен, је ли то тачно? Је ли Вам познато то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, говорио је и Митровић о томе. Учествовала је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У тој чети је ПЈП вод ОУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сува Река, тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи он је био ангажован од 25. у овој оперативној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте се понављати, то је рекао. Све. Јесте, то је рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па молим вас ми смо изводили доказе где су били чланови ПЈП 26. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад смо добили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А они били у акцији, па немојте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е зашто ја немам та документа, из разлога, било је наређено у случају погибије и заробљавања да

уништимо документа, зна се како се то ради, посебно спискове и карте и све то да не било заробљених, ја сам то објаснио у својој изјави од НАТО или УЧК да би имали те наше евиденције и ми смо то одмах спаљивали и раније смо враћали, али овог пута и зато ја немам било шта од те папирологије и претпостављам да је та моја наредба парафирана од неког старешине из штаба МУП-а од ових мојих старешина, а не од војске. Од војске ја немам ни позивницу за вечеру, а камоли неки званичнији акт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад та зграда у коју улазите, је ли то Приштински корпус?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је хотел «Гранд».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Градина», а је ли то Приштински корпус био ту измештен?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту се они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И штаб МУП-а и Приштински корпус, је ли све ту било?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту су они, генерал Обрад вам је објаснио, ту су они док су се снашли то је било најдубље, најбезбедније за тако високу команду, 4 спрата испод ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Онда док су мало се прибравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то прво ми кажите кад сте ишли да примите задатак је ли ту исто био штаб Приштинског корпуса?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И штаб МУП-а, у истој згради?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У истој згради, на истом спрату, три, четири спрата испод, али су просторије биле одвојене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Као овде судница 1, 2, па се то прође кроз неке лавиринте и ту су и једна и друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то је, али никако не овако за столом као што сте Ви па или да сам ја примио нешто од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих молио да ли је јасно овамо дупло командовање, две јединице, војска и полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сви објашњавају.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је толико функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми вас схватамо онако како објашњавате, наравно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Свако је командовао стварно до савршенства својим људима и свако је одговарао за своје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Никад нико није узео туђе људе па да их стави себи на терет. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто нам сведок Бериша Вјолца очигледно неће доћи, прима уредно позив не долази, ми ћемо прочитати њен исказ који је дала и у претходном поступку и њене изјаве пред Хашким трибуналом. Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја се противим читању исказа Вјолце Бериша, сматрам да нису испуњени законски услови за чиње исказа, оштећена у поступку има пуномоћника и неће да дође пред суд, то је непоштовање суда. А те изјаве пуномоћника оштећених да она неће да дође, ништа не значе, на таквом исказу поготово што бисте повредили начело контрадикторности јер је он узет без присуства одбране, не може се засновати судска пресуда и ја се томе противим. А ви ако читате направите битну повреду, чините шта желите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Још једну ствар молим вас, ја би се надовезао, придружујем се колеги Бирману и још једна ствар, ви мислите да читате изјаву коју је дала Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, све изјаве.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е тој изјави се противим, јер та изјава не може да се користи у овом поступку из разлога које сам дао и прошли пут. Друга ствар, овај суд има средства као и у случају других оштећених да видео конференцијом из Приштине она даје исказ а ми да будемо овде, ако се она плаши да дође овде из разлога безбедности а видели смо онолике сведоке и мушког и женског пола, да су долазили да нам дају изјаву, а ја прихватам она неће има своје разлоге да се плаши, али она мора у Приштини. Значи да тражимо од КФОР-а да се обезбеде услови да она да изјаву тамо и још би нешто додатно прокоментарисао, молим Вас не може да се врши селекција сведока од стране пуномоћника оштећеног који хоће да дође и који неће да дође да сведочи. Не могу тако и онда они обезбеђују сведоке од границе догде које хоће, а које неће неће ништа да предузму да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Кандић чули сте. Да ли постоји могућност да путем видео линка да исказ?

НАТАША КАНДИЋ: Овако најпре, она се налази у веома лошој здравственој ситуацији, она није жена која је као Шурета способна да може да дође, она има честе главобоље, није добро, није добро. Свако ко би, ја не бих је никада три пута звала зато што нећу да сносим одговорност да њој нешто буде, она је у тако лошем стању и потпуно молим вас, психички је. Она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: Она је дала исказ истражном судији, ми можемо још једном да покушамо да ли би она могла преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако сви у глас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли би могла видео линком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, нама би било стварно неопходно да она буде саслушана, везано је и за жртве у пицерији.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас да ли разумете да је она у страшно лошем психичком стању. Неко кад она молим вас погледајте њен филм онај «Сува Река» кад каже она живи у другом свету, чека да се придружи својој деци, па то је не знам ја никад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли може, да ли сте покушали да јој објасните да путем видео линка, да ће бити тамо, да ће бити у Приштини, па да успоставимо контакт на тај начин.

НАТАША КАНДИЋ: Она не може психолошки да прихвати ту чињеницу да сад она треба да објашњава, да говори о томе, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Она има. Ја могу још једном да покушам то за видео линк, она да дође овде, ту је њен отац, њени родитељи сматрају да би се њој могло нешто догодити и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте говорити о доласку, немојте говорити о доласку, него путем видео линка. Дакле и путем видео линка не постоји могућност?

НАТАША КАНДИЋ: Добро ја ћу још једном да покушам да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушаћете да је обавестите да може и путем видео линка да не мора да долази овде у Београд да сведочи, хоћете тако на тај начин? Ево оставићемо још један рок, онда нећемо читати. Наравно ми имамо шта да радимо, није сад да ми чекамо на исказ сведока Вјолце Бериша, имамо ми доста још да радимо, али ево сачекаћемо и тај Ваш извештај.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија ја се противим таквом начину обезбеђења сведока, суд је дужан да преко КФОР-а и органа који раде судски посао на Косову и Метохији, да обезбеди да се путем линка, ако

она неће да долази да сведочи, а не да молимо пуномоћника оштећеног да она утиче на сведока да нешто уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу нисмо тако схватили. Ја сам схватила да она не жели уопште.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имамо у транскрипту шта сте рекли и према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како на који начин Ви мислите да ми то обезбедимо?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Преко КФОР-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма неће да дође.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма ко неће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће да дође.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: КФОР, не молим вас, КФОР је дужан да у Приштину њу доведе и судски органи а она не мора да дође, али ви то урадите па нека не дође, а не да молим госпођу Кандић да се одазове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећене је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нека је пуномоћник оштећених, али она не гарантује никакве последице за долазак и недолазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Мене само интересује ево пуномоћник оштећених помиње неки филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Само нека нам каже како се зове филм, нас то одбрану интересује филм који је сад спомињала још који је снимљен, како се зове филм и када је снимљен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу какав филм сте спомињали, филм, какав филм сте спомињали?

НАТАША КАНДИЋ: Филм је снимљан 2003. – «92» га је приказивала неколико пута, ту је, «Коха Диторе» је снимила филм који је био и на фестивалу има неколико пута је приказан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оставићемо онда још један рок. Позвала би опт. Петковић Мирослава.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Остају ова три дана 14,30 је ли, 30. и 01. и 02.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају, остају ти термини.

Господине Петковићу ја би хтела да ми дате објашњења.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте писмо једно упутили и прегледајући то Ваше писмо наша сам да стоји и морам да Вам цитирам ту реченицу

«моја листа за одстрел Срба би се повећала и на неке чланове већа, ипак богу хвала надам се да ће се брат опоравити», шта сте под тим мислили је ли то нека претња члановима већа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, то није претња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то да протумачимо, одстрел Срба и да би се то односило и на поједине чланове већа, како то да протумачимо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Можда да је то написано у тешком психичком моменту кад сам био љут због братовљевог стања, због инфаркта, због знања да је он ни крив ни дужан седи овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу само?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте љути?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово писмо је Ваше стопирано.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести. Па сви смо чланови већа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Преседнице већа, само пре краја овог, с обзиром да смо јуче били у врло интересантној ситуацији, а и прекјуче у погледу доказа које добијамо на ваше тражење од Службе за ратне злочине и Војно безбедносне агенције, неко мора да одговара кад суд тражи неки документ ако се дају погрешне инфомације и нетачне информације. Зашто ја инсистирам на надлежности органа који треба да добије то, ја немам ништа против да ли ће Генералштаб Војске Југославије или министар полиције да ореди било који орган који ће да сарађује са судом. То је унутрашња ствар МУП-а односно војске и Генералштаба, али када ми добијемо званичан податак да неких докумената нема, а нама дођу сведоци па из торбе почињу да извлаче документа или још горе кад добијемо документ за које сведоци ја верујем који су компетентни кажу да су немогући или да нису тачни, а они ознаку носе неких служби које за то нису надлежне, е онда се поставља питање стварно валидности доказа које ми добијамо и које овде изводимо. Да ли Служба за ратне злочине, ево конкретно могу да кажем а тврдим да није надлежна и није компетентна да нам даје било какав допис о односима ПЈП одреда када за то постоји Управа полиције која и води те одреде и држи сву документацију, односно архиву тих одреда. И сад ја знам шта ћете ми Ви одговорити, они носе печат МУП-а, а ја ћу вам исто тако рећи печат МУП-а и потпис и све носи и организациона јединица за смештај и исхрану. Она је исто толико надлежна за ПЈП одреде колико и Служба за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не тражимо од те јединице.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим вас и још нешто да кажем, ја потпуно прихватам Службу за ратне злочине да се траже докази ако је она открива, процесуирала и поднела нека документа па од ње тражимо, али оно што није у надлежности те службе, није веродостојан њен извештај о чињеницама и подацима за које није надлежна, о којима не води евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше тумачење, Ваше мишљење, ми тражимо од надлежних органа и од надлежних органа и добијамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, али не може Војно безбедносна агенција да буде надлежна, то вам сад кажем, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јер онда они одлучују шта је битно и манипулишу, а ако тражите од надлежног органа он одговара за то што напише. Немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Потпуно је колега Ђурђић у праву ја га подржавам у овоме. Врло кратко ћу покушати да помогнем већу да схвати ову тезу одбране. Суд је државни орган у овом тренутку највиши у овом поступку, судско веће ваше одлучује о свему па и о томе када ће, како, од кога прибавити доказе. Нема ниједног државног органа јер имају законску обавезу, који није дужан да вам пружи помоћ у томе. Дакле то су елементарне ствари које сви знамо. Е сада, ако тражимо податке од подносиоца кривичне пријаве, то је потпуно незаконито, не можемо тражити од подносиоца кривичне пријаве да се он изјашњава о подацима који нису у делокругу његовог рада, евентуална помоћ у прибаљању неких документата, уколико не можете директно да их пронађете од онога и од оне службе и од оног дела полиције или војске који је задужен за вођење те евиденције је могућа и претпостављам да на то уважени судија Крстајић мисли када каже да је Министарство пренело на њих та овлашћења. Али молим вас најефикаснији начин је директно се обратити том органу и нећемо долазити у ову ситуацију да нам не знам Одељење за ратне злочине или не знам већ ко, напише неко своје мишљење или тумачење о некој чињеници, па то је недозвољиво. То је доказ који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се не схвата, то Ви тумачите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ми се онда убисмо овде проверавајући ту чињеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се не би понављала, ја сам вам рекла да ми тражимо од надлежних органа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То су различите ствари, покушавам судија стварно да помогнем да не лутамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не лутамо уопште. Да ли има још неких предлога. Изволите. Јесте Ви хтели господине Лековићу? Сачекајте мало опт.Чукарић, сачекајте.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Поштовани суде, овај поступак доста дуго траје, ови се људи налазе у притвору и ја желим да поновим онај предлог који сам више пута стављао што се тиче опт.Нишавића, предлажем да се према овом оптуженом укине притвор. Садржину доказа који су до сада изведени против њега или у његову корист нећу да коментаришем, то ћу коментарисати кад буде време за то у завршној речи. Али је она позната и судском већу и уваженом тужиоцу и колегама и свима нама у овој судници, чињеница је да овај човек је доста дуго у притвору, да је у таквом психичком стању да не подноси добро тај притвор, чињеница је да ће се он одазивати на све позиве суда и молим да суд омогући овом човеку да се брани са слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја предлажем да се према окр. Зорану Петковићу укине притвор, остајући при свим оним наводима које сам до сада истицао и нећу их понављати. Нећу вам ништа рећи о здрављу Зорана Петковића јер то није разлог за укидање притвора, али ћу вам рећи овај пут да невиног човека држите у притвору 2 и по године, и да ћете дозволити да правду не дочека, да умре тамо. Само толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли има још? Изволите.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Ми ћемо такође у овој фази поступка поновити наш предлог да се пусти господин Митровић да се брани са слободе. Нећу бити глагољива овога пута, све што смо имали све смо рекли у нашем ранијем предлогу и у том смислу би поново поновили значи предлог да се опт.Митровићу укине притвор. Он је од 26.10.2006. године у притвору, значи већ 2 године и 8 месеци, мислим да је после последња два турнуса главног претреса много јасније, много више чињеница које иду у прилог и које потврђују одбрану опт.Митровића и у том смислу ево и у односу на његово здравствено стање јако лоше, поновили би тај предлог.

Такође с обзиром да данас мењам колегу Исаиловића, поновила би предлог који су они имали у смислу да поново позовете господина

Велибора Вељковића, да га поново саслушате а на околности које је колега Исаиловић већ навео у свом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле предлог да се позове поново сведок Вељковић. Добро. Да ли има још неких предлога. Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија ја имам предлог као бранилац окр. Чукарића да се према њему укине притвор, обзиром да су сви очевици овог догађаја који су и директно оштећени дали свој исказ у коме њега нису споменули нити препознали као извршиоца овог кривичног дела на начин који описује тужилац. Такође, су компетентни сведоци генерали наше војске и полиције јуче и ових дана потврдили да се наводни догађај није могао одиграти онако као што га је тужилац презентирао, у форми препознавања и у форми директних ликвидација. Из свих тих разлога опреза ради, ја стављам предлог да се и према њему укине притвор и дајемо гаранцију да ће да се одазива позиву суда и да ће све поступати онако како му суд налаже. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли има још неких предлога? Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само док не дође председнице већа, ја не знам јесмо ми у фази предлога одбране за допуну доказног поступка или нисмо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да предлагете, наравно у сваком моменту.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, али ја видим, јер ако онда треба да буде концентрисано, то ће да буде много предлога, ја сам јуче дао предлог због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и поднеском.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Што се та чињеница јуче сазнала и зна се где је, да се прибави па да се изведе. Иначе ово ако идемо сад а не одлучује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, поднесите ваше предлоге, можете писменим путем, поднесите предлоге које имате још евентуално за саслушање или евентуално да се прибави нека документација, дакле можете то и одмах. Репановић?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја ћу кратко само један предлог што се тиче ако сте у могућности, ја би Вас замолио да се набави евиденција приведених и евиденција задржаних лица у периоду март месец '99. године у Сувој Реци. Видим све остале евиденције су набављене, а ова евиденција никако да се набави, па би вас замолио преко Службе МУП-а за ратне злочине да се то набави и да ту евиденцију имамо овде да видимо шта има у тој евиденцији, јер знам да сам све те евиденције

изнео из Суве Реке и донео у командно место у Крушевцу, не знам зашто се те евиденције налазе овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушаћемо.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ево то је још једном по не знам колико пута сам поновио тај предлог и сад га поново понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Опт.Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде и чланови већа, замолио би и слажем се са предлогом мог адвоката, али ја би дао још пар предлога који су много битни за мене и за моју одбрану, као што смо чули јуче први предлог би дао да генерал Делић лепо је описао и објаснио шта је намена и сврха маскирне униформе и он је још боље мало то објаснио да се на 20 метара лице и црта лица виде а даље не. Па ја би дао предлог да се набави «буквица» или књижица, једном сам тражио па нисам тај предлог добио да ли се одбија или не, па поново би замолио и апеловао би на судско веће да се та «буквица» набави, шта је сврха и намена маскирне униформе и ово што је генерал Делић јуче рекао, за лица препознавања има исто «буквица» за црте лица и препознавање. То је први предлог.

Замолио би судско веће да ипак преко МУП-а или било које агенције прибави списак погинулих цивила на територији Призрена, Ораховца, специфично Ораховца јер је то у моју корист због сведока који је овде свима рекао да Чукарићу је неко погинуо тамо у Ораховцу, то је много битно и на основу тих доказа видећемо да нико од Чукарића није погинуо и да тај сведок монструмно лаже. То исто би замолио други предлог.

Сад би замолио судско веће нешто исто да се позабави једним мојим малом проблематиком око ових акција. Сви притвореници смо ми попуњавали неке податке ја сам уредно попунио моје податке и матични број ЈМБГ и све, сви су добили неки папир жиро рачун, мени није дато и речено ми је заменили смо те са Папићем. Не знам како су то заменили, обратио сам се и командирима и надзорницима и начелнику, малтене никакав одговор, видећемо шта ово оно и дан данас нема, па би пошто пратим телевизију а задњи рок је шести месец око тих акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за акције, да нисам Вас разумела, какве акције.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Пошто је задњи рок шести месец, да не буде после касно. Ето то је исто имам право, а и изнео би овде пред судским већем ја никакву примедбу немам на командире, на начелника, на све, веома су коректни, дисциплиновани, зна се како ко заслужи шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће им вероватно значити много на похвали.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мене је стид ово што говорим, можда и срамно, ако не проверите имате ја мислим да добијате извештај доктора кад идем код зубара и кад идем. Ја одем код зубара и стави се лек, зубар ми закаже за 14 дана ја се не одведем, одведем се после месец и по дана лек падне зубар поново други лек. За 7 дана да каже не одведем се за 7 дана, не знам из ког разлога онда се каже докторка је на, зубарка је на одмор што то не знам који је разлог да докторка зубарка на одмор а ја трпим болове. Ја стварно имам проблема са зубима. Ја сам докторку зубарку молио да ми извади зуб, каже ја ти здрав зуб не могу извадим, ја ти га могу залечити, ја знам шта радим. Хвала, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па ако не могу да ме одведу, ако је докторка на одмор, дајте ме некој приватној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видећемо у том смислу да ли се поступа.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А никаквих примедба немам што се тиче притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала вама. Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија само да би појаснио. Ми тражимо таблицу чујности и видности од Министарства одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не и да би адресирали од кога јер се то води као званични документ Министарства одбране, фактички као неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите опт.Јовановић

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Поштовано веће, господине тужиоче, одбрана оштећених, окривљених, молим вас да ми се укине притвор. Испоштоваћу овај суд и сваку одлуку коју ће донети и благовремено одазваћу се на свако заказано суђење. У притвору се налазим већ скоро хиљаду дана, саслушано је као што знамо сви преко 100 сведока. По мени већ је при крају поступак малтене за мене и завршен, тако да моје утицање на сведока не може бити. Од толиког броја саслушаних сведока било је саслушаних сведока са оштећене стране, саслушаних сведока очевидаца догађаја и других очевидаца, нико ме не види на лице места, нити запажа. Нико ме не запажа у ближој и широкој околини, нити повезује са извршењем овог кривичног дела, осим сведока «А» и знамо како каже и шта каже да не би набрајао све то. Питам се онда како је

могуће да на таквом брисаном чистом простору нико ме не види, нико не запажа а само тај сведок «А», па молим вас да ли постоји више истина или је истина само једна. За пуштање из притвора.

Је ли може мало воде.

За пуштање из притвора наводим моје тешко здравствено стање, где сам потпуно дотучен, понижен, уништен морално, физички, психички, дакле у сваком погледу. Такође је нарушено здравље моје супруге која подиже двоје малолетне деце, изгубио сам родитеља који више није могао да издржи да му син, знајући свог сина какав је, да и даље лежи овде неправедно у овом притвору. Налазим се исто у тешком материјалном стању, супруга не ради, без крова над главом, верујте ми ако хоћете проверите да сам постао социјални случај града у коме живим, да ја као један поштени грађанин доживим ову судбину коју сам све дао за ову државу и сад на овакав начин да се третирам. Нарушено је и детињство моје деце где не могу слободно да иду у школу, да расту, да се радују као и остала деца, где их другови издвајају једноставно неће да се друже са њима било у школи, било на улици, то ме јако, јако тешко погађа и боли. Поготово боли моја невиност нанета неправда према мени и учињена неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Јовановићу, схватила сам предлажете из свих тих разлода да Вам се укине притвор, немојте даље образлагати, то је већ нека завршна реч.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добро, ја не знам, али ја износим то што ме боли, што ми је на срцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја знам да ово требате да размотрите и још једном желим да кажем жалим за све ово што се десило, али Ненад није ништа крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите. Нишавић? Опт. Нишавић.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Желим да се придружим захтеву мог браниоца и још једном да кажем да досадашњим доказима који су изведени ја мислим да је свима јасно да немам никаквог удела у овоме, да сведоци преко 100 који су саслушани сви редом, ниједан чак ме не повезује у никаквом својству, сведоци на лицу места, рођаци покојних су јасно видели и видели изјаве које су дате, а мени је жао што и Вјолца, али имамо њену изјаву јасну и каже истину тако да и моје изјаве ево око власништва хотела и око мисије, а ја мислим да је сада доказно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад о томе.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислим да се зна и око тога, да више немам никакав утицај мислим на остале сведоке на ово и да још једном изјављујем ту сам, јављаћу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама притвор није ни по том основу одређен.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па добро, значи око тога. Тако да мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, схватила сам, придружујете се речи Вашег браниоца.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде ја би само још једно замолио као судско веће пошто и моја супруга је са троје малолетне деце доста угрожена финансијски, а имате сигурно предлог да сам био код очног лекара и прописане су ми наочаре, није у могућности да ми купи наочаре, ово сам позајмио од притвореника који је самном у собу, да користим, ако је суд у могућности да ми прибави наочаре уколико не, ја нисам у могућности, ово су позајмљене наочаре, може да потврдите, да проверите од цимера у собу, тако ако је могућности пошто супруга са троје малолетне деце не може крај са краја да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А наочаре нису мала, велика је сума то за моју супругу, ако би могуће диоптрија је одређена код доктора, ја сам дао супрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам се набаве наочаре?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да ми се обезбеде, ја сам дао супрузи она је била у посету, каже немамо одакле. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Тужиоче изволите везано за ове предлоге, шта имате да изјавите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу вам одузимати време, али истовремено нећу бити ни онако хладан. Рат је ужасна ствар, нема ниједног човека у овој судници, ни у већу, ни међу браниоцима, међу пуномоћницима, ни међу окривљенима, ни међу публиком, ни међу онима који ово прате, а да не мисли да до овога камо среће да није ни дошло, али рат кад је већ до њега дошло, а они који су га изазвали са свих страна и наших и њихових и туђих и далеких и блиских нису у овој судници, а ми расправљамо о оном злу које се догодило у Сувој Реци 26. марта '99. године и да ли је тада тај рат вођен по правилима Међународног права или није. Оптужница сматра да није, оптужница сматра да су на овој

клупи, односно тужилаштво сматра да су на овој клупи они који су евентуално одговорни за то зло. Неки мање, неки више, неки по наредбодавном, неки по извршеном, неки су се у томе добро снашли, неки су у томе бриљирали, неки су се упрљали, неки су прећутали и ово је прилика да ја позовем ево све овде, јавно не кришом, не тајно, ако знате нешто шта се догодило реците нам. Отворен је позив, мислим могућност да се оперете је да будете сведок сарадник, реците шта се догодило у Сувој Реци 26., 25., 27. а предлог како ћете сада од ових 8 људи или 7 у притвору одредити ко је за притвор, ко није за притвор. Последице су ужасне као онај рат са почетка ове приче, и то је основ за одређивање притвора, ја не могу остати да ме не погоди прича о деци, о сиромаштву, о јаду и беди у коме сви живимо, о свим овим породицама које пате овде, али само се сетите свих оних породица којих више нема. То је дужност наша као људи и као припадника и овог народа и свих других народа да се ово више никад не догоди. Ја се слажем са свима који су овде, понављам да овде нису они који су то направили, овде су само они делови који се из ко зна ког разлога људског, материјалног, заражени информацијама којим су нам главе пунили, показали по неком нељудском облику, сигуран сам да им је свима жао што је до тога дошло, а сигуран сам да нам је највише жао што они који су то могли да спрече, то нису спречили.

Апелујем, ето и молим и сагласан сам и помоћи ћу и тужилаштво је апсолутно на тој страни да се ово што пре заврши. Како је рекао Митровић пре неки дан да се заврши па како год да се заврши и са своје стране ћу учинити све да се то што пре заврши и сад одговор на ово што сте ме питали, из истих оних разлога које смо неколико пута понављали, противим се поготово ако је завршетак поступка ту јако близу, чини ми се да и судско веће је на том становишту да се то убрза, да се некако до краја године ако успемо то заврши. Све, ево пристајем на све што год предлагете да се све, ако мислите да неко не треба, не треба да се саслуша, нећемо да губимо време. Сагласан сам са свим што предлагете, са свим предлозима, немам ништа против само да се ово заврши. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само молим Вас, сад овај шлагворт ми је дао тужилац на крају. Ја као бранилац сматрам да у овом предмету више докази не треба да се изводе, све што смо утврдили и што може да утврдимо у односу на оптужене ми смо утврдили. Значи на вама је да цените има ли доказа за наређење, има ли доказа за извршење, ко је

одговоран за наређење ако га има, ко је одговоран за извршење. Не видим ни један доказ који ће нама нешто расветлити, оно што је нама остало по мени је један једини доказ, а то је ја мислим да имао сад ову како се зове, обдукцију. Значи да имамо обдукционе налазе и то што нисмо извели, ако тужилац сматра и хоће да убрзамо, ајмо да убрзамо шта ће нама да помогне један сведок који је предложен. С друге стране, тужилац предлаже убрзање поступка колико сам га ја схватио да читамо неке изјаве неких сведока који нису саслушани у овом поступку и које не могу да се читају у овом поступку, значи а мислим да уопште нису битни овде за оптужене. И трећа ствар а тиче се оптужења, у оптужењу се наводе ствари које немају везе са њима а ми треба да доказујемо чињенице, односно тужилац то тврди и да је то део његовог оптужења, завере, организације и државе у извршењу злочина. Онда то морамо што нема везе са овим људима овде да утврђујемо, односно са Батајницом, ни један од њих нема везе ни са Батајницом, ни са Стрелиштем, ни са Призренском касарном, а ми сад то утврђујемо. Какве имају они везе са тим, овај Митровић је наводно наредио, овај други наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Ђурђићу, схватили смо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако ћемо да стварно убрзамо овај поступак онда то можемо лако да урадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози за укидање притвора према опт. Митровић Радославу, Нишавић Милораду, Петковић Зорану, Јовановић Ненаду, Чукарић Слађану, из разлога што и даље стоје разлози због којих је притвор одређен, а последњи пут и продужен решењем од 18.04.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Термини за следећи месец.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

**30. јун, 01. и 02. јул 2008. године са почетком у 14,30 часова, судница
број 2.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо термина, немамо судница и морамо да радимо и после подне да би опет убрзали поступак да не би одлагали за неки каснији термин.

О распореду саслушања сведока бићете накнадно обавештени.
То би било све.

Записничар

Председник већа – судија